

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

देवताभ्यो नमस्कृत्य गुरुभ्यश्चैव सर्वशः ॥ उत्ससर्ज शिवं ध्यायन्नस्त्रमस्त्रेण शाम्यतां ॥ ६ ॥ ततस्तदस्त्रं सहसा स्फुटं गां डीवधन्वना ॥ प्रज्ज्वालमहार्चिष्मद्युगांता
नलसन्निभं ॥ ७ ॥ तथैव द्रोणपुत्रस्य तदस्त्रं तिग्मतेजसः ॥ प्रज्ज्वालमहाज्वालं तेजोमंडलसंघटं ॥ ८ ॥ निर्घाता बहवश्चासन्पेतुरुल्काः सहस्रशः ॥ महद्भयं च भू-
तानां सर्वेषां समजायत ॥ ९ ॥ सशब्दमभवद्भ्योमज्ज्वालामालाकुलं भृशं ॥ चचाल च महीकृत्स्नासपर्वतवनद्रुमा ॥ १० ॥ ते त्वस्त्रतेजसी लोकां स्तापयंती व्यवस्थि-
ते ॥ महर्षी सहितौ तत्र दर्शयामास तुस्तदा ॥ ११ ॥ नारदः सर्वभूतात्मा भरतानां पितामहः ॥ उभौ शमयितुं वीरौ भारद्वाजधनंजयौ ॥ १२ ॥ तौ मुनी सर्वधर्मज्ञौ स-
र्वभूतहितैषिणौ ॥ दीप्तयोरस्त्रयोर्मध्ये स्थितौ परमतेजसौ ॥ १३ ॥ तदंतरमथाधृष्यावुपगम्य यशस्विनौ ॥ आस्तामृषिवरौ तत्र ज्वलिता विवपावकौ ॥ १४ ॥ प्रा-
णभृद्भिरनाधृष्यौ देवदानवसंमतौ ॥ अस्त्रतेजः शमयितुं लोकानां हितकाम्यया ॥ १५ ॥ ऋषी ऊचतुः नानाशस्त्रविदः पूर्वेष्वप्यतीता महारथाः ॥ नैतदस्त्रं
मनुष्येषु तैः प्रयुक्तं कथंचन ॥ किमिदं साहसं वीरौ कृतवन्तौ महात्ययं ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि अर्जुनास्त्रत्यागे चतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच दृष्ट्वैव नरशार्दूलतावग्निसमतेजसौ ॥ संजहार शरं दिव्यं त्वरमाणो धनंजयः ॥ १ ॥ उवाच भरतश्रेष्ठ ताव-
षी प्रांजलिस्तदा ॥ प्रमुक्तमस्त्रमस्त्रेण शाम्यतामिति वैमया ॥ २ ॥ संलुते परमास्त्रे स्मिन् सर्वानस्मान् शेषतः ॥ पापकर्माध्रुवंद्रौणिः प्रधक्ष्यत्यस्त्रतेजसा ॥ ३ ॥ यद-
त्र हितमस्माकं लोकानां चैव सर्वथा ॥ भवन्तौ देवसंकाशौ तथा संमंतुमर्हतः ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वा संजहारास्त्रं पुनरेव धनंजयः ॥ संहारो दुष्करस्तस्य देवैरपि हि संयुगे ॥ ५ ॥
विस्मृष्टस्यरणे तस्य परमास्त्रस्य संग्रहे ॥ अशक्तः पांडवादन्यः साक्षादपिशतक्रतुः ॥ ६ ॥ ब्रह्मतेजोद्भवं तद्विस्मृष्टमकृतात्मना ॥ न शक्यमावर्त्तयितुं ब्रह्मचारिब्र-
ताहते ॥ ७ ॥ अचीर्णं ब्रह्मचर्योयः स्तृष्ट्वा वर्त्तयते पुनः ॥ तदस्त्रं सानुबन्धस्य मूर्धानं तस्य कृतं तति ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारी ब्रती चापि दुरवापमवाप्यतत् ॥ परमव्यसनार्त्तोपि
नार्जुनोऽस्त्रं व्यमुंचत ॥ ९ ॥ सत्यव्रतधरः शूरो ब्रह्मचारी च पांडवः ॥ गुरुवर्त्तयितेनास्त्रं संजहारार्जुनः पुनः ॥ १० ॥ द्रौणिरप्यथ संप्रेक्ष्य तावृषी पुरतः स्थितौ ॥ न श-
शाकपुनर्घोरमस्त्रं संहर्तुमोजसा ॥ ११ ॥ अशक्तः प्रतिसंहारे परमास्त्रस्य संयुगे ॥ द्रौणिर्दीनमनाराज नृद्वैपायनमभाषत ॥ १२ ॥
दृष्ट्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ आवर्त्तयते उपसंहरति एतेनार्जुनस्यास्त्रमुपसंहरतश्चीर्णं ब्रह्मचर्यं त्वं लब्ध्वाप्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥